

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. X. De sacræ communionis frequentationem magnum esse contra omnes tentationes remedium, præsertim ad conseruandam castitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

CAPVT X.

*Sacra Communio-
nem magnum esse contra omnes
tentationes remedium, praesertim
ad conseruandam casti-
tem.*

Huius diuini Sacramenti frequen-
tationem efficax esse remedium di-
cunt sancti, nam praeterquam quod ma-
gnas suggerat vires, passiones & prauas
propensiones debilitat, concupiscentiae
ardorem diminuit, quae omnium ma-
lorum radix est, & nos expeditos ad Dei
voluntati obsequendum reddit.

S. Thomas ait, rationem, ob quam
sanctissimum hoc Sacramentum nos a
tentationibus & lapsibus liberat & defendit,
esse, quod cum Christi passionis memo-
riale sit, qua diaboli superati sunt, qui
in nobis Christi corpus & sanguinem vi-
dentes fugiunt, & sancti Angeli nos iu-
uant & comitantur. SS. Ignatius & Cyril-
lus ob eandem rationem huius sanctissimi
Sacramenti frequentationem suadent,
quod diaboli a nobis fugiant. Et S. Chry-
sostomus ait. Si agni sanguis huius Sacra-
menti figura in superliminaribus domo-
rum politus habitatores a punitione &
occisione, quam Angelus exterminator
faciebat, liberabat, quanto magis id fa-
ciat diuinum hoc Sacramentum.

Sed singulare dicunt sancti & efficacis-
simum remedium esse ad inhonestas cogi-
tationes superandas & castitatem conser-
uandam, mitigat enim carnis motus &
peccati fomitem sedat. Et (vt ait S. Cy-
rilus) sensualitatis ardorem & appetitum
exinguit, vt aqua ignem. Hoc modo SS.
Hieron. Thomas & alii illud Zachariae
prophetiae exponunt: *Quid enim bonum e-
ius? & quid pulchrum eius? nisi frumentum
electorum, & vinum germinans virgines?*
dicuntque huic caelesti cibo proprium esse
virgines germinare, vt corporale ali-

mentum, dum bonum est, bonum san-
guinem & humores producit, eodem mo-
do & diuinus hic cibus in nobis castitate
& affectuum puritatem producit. Prae-
terea dicit S. Cyrillus diuinum hoc Sacra-
mentum non solum animam, sed & corp^o
sanctificare, quo perficitur, quod Ecclesia
in Missae sacrificio petit: *Fiat nobis ad salu-
tem mentis & corporis.* Farina Elisaei est,
qua venenum ex sobitione tollebat, &
saporem adfert. Et vt mulier illa Euange-
lica tangenti simbriam vestimenti Chri-
sti, stetit in illa fluxus sanguinis: & testa-
menti arca Iordanem intrante, aquae
supernae steterunt, & non fluxerunt, eodem
modo Christo corpus nostrum intrante
stant tentationes & crescit ardor & con-
cupiscentiae ignis: O felix fructus vbertatis,
ex quo virginitas germinatur? exclamant
sancti. Dicit quidam grauis doctor,
nihil tam ad castitatem conducere, quam deuote
sacram Communioem frequentare.

Referunt Nicephorus Calixtus, Gre-
gorius Turonensis, Nauclerus, & alij gra-
ues auctores mirum quid, quod Constan-
tinopoli accidit, & huiusmodi est. Quod
cum in Graeca Ecclesia verus esset con-
suetudo, vt Christi Domini nostri corpus
consecraretur ex pane communi, quo so-
lent vesci, quibus panibus consecratis
populus communicabat, & si quae Reli-
quiae superessent in sacrario, aduocabant
sacerdotes aliquot pueros Scholasticos,
quorum virtus magis erat perspecta, &
sinceritas notior, quibus reuinis sanctis-
simas has reliquias dabant, vt illas reci-
perent. Quod ait Nicephorus sibi pue-
ro saepius accidisse, dum in Ecclesia edu-
catur. Accidit postea, euntibus pue-
ris, qui ad hoc vocati erant, inter eos esse
& filium cuiusdam Iudaei opificis vi-
trarij, & cum Christianis pueris com-
municare. Quod causa fuit puerum diui-
tius morari, & hora consueta domum non
venire. Interrogat pater, vnde veniret? con-
iicit illa-
dicit ex Christianorum se templo veni-
re & comedisse ex pane, quem pueris da-
bant. Quo responso pater tanta ira &
furore correptus est, quod nulla execu-
tio-

*Viguerus in
instit. Theol.
c. 16. v. 3.*

*Niceph. Calix.
in sua hist. ec-
cles. l. 17. c. 27.
Greg. Turon.
l. de mart. c. 8.*

*Iudaeus puer
a patre post
Communio-
nem in fornacem
accensam
coniectus illa-
sus permanet.*

satione expectata filium arripuerit & in vitri fornacem precipitarit, quæ incensa erat, & ostium occluserit. Mater filium abesse videns, & non venire, aliquo tempore elapso in ciuitatem illum quaesitum abiit magno cum animi mæore & sollicitudine. Verum illo, nec eius quidem signo, inuento, domus tristis redit, post tres dies cum prope fornacem esset, & lachrymas & gemitus refricaret, & capillos euelleret, cepit filium nomine suo vocare. Quod ille audiens & matris vocem agnoscens intus in fornace, in qua erat, respondit. Quo illa audito fornacis ostio effracto videt filium in ignis medio tam sanum & integrum, vt nec capillum quidem capitis ignis attigisset. Exit puer, & querit illa, quis illum seruasset? respondet Dominam quandam purpura indutam sæpius eo venisse, & aqua, quam effundebat ignem extinxisse, præterea cibum attulisse, quoties eo indigeret. Venit miraculum hoc ad Iustiniani Imperatoris aures, & iussit matrem & filium baptizari, qui Christo nomina dederant: patrem vero, qui se conuertere nolebat, iussit in arborem suffigi, & suspendio enecare. Quod sanctissimum hoc Sacramentum in huius pueri corpore, qui illud receperat, effecit, illum in ignis medio ab omni læsione conseruando, idem & spiritualiter operatur in eorum mentibus, qui illud digne sumunt, illos in medio ignis tentationum defendendo & sine læsione aliqua conseruando.

CAPVT XI.

De alio principali fructu, ex sancta Communione nobis colligendo, qui est nos Deo vnire, & in Christum transformare.

VNum præcipuorum effectuum & finium, ad quos Christus Seruator no-

ster diuinum hoc Sacramentum instituit, dicunt Sancti esse, vt nos sibi vniret, incorporaret, & vnum quid secum efficeret. Vt enim dum diuinum hoc Sacramentum verborum consecrationis virtute consecratur, id quod panis erat, in Christi substantiam conuertitur, eodẽ modo huius Communionis virtute, qui homo erat miro quodam modo spiritaliter in Deum mutatur. Idq; illud ipsum est, quod Christus in Euangelio dicit: *Caro mea vere est cibus, & sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.* Sic vt cibus caloris naturalis virtute in substantiam comedentis conuertitur, & idem cum eo fit, eodem modo & qui hunc Angelorum panem comedit, se Christo vnire, iungit, & vnum quid cum illo efficitur, non Christo se conuertente in id, quod nutritur, sed eum, qui illum recipit in se vertendo & transformando, vt idem Dominus S. Aug. aiebat: *Cibus sum grandium, cresce & manducabis me, nec tu me mutabis in te, sicut cibum carnis tue, sed tu mutaberis in me.* Hinc S. A. quæst. 1. Thom. ait huius Sacramenti propriũ effectũ esse, hominẽ in Deum transformare, & ei similem reddere. Si enim ignis, eo quod tam nobile elementũ sit, in se omnia, quæ ei applicantur, conuertit, ante cõsumendo, quicquid ei contrarium est, & suam ei post formam & perfectiõẽ communiẽdo, quanto magis infinite illa bonitatis & nobilitatis abyssus consumeret, quicquid mal. in anima nostra inueniet, & si eam similem reddet.

Sed posthabita reali & vera Christi vnione cum eo, qui eum recipit, quam his verbis declarat: *In me manet, & ego in eo,* quamque sancti similitudinibus quibusdam propriis declarant, descendendum magis specialiter ad praxim, & fructum, qui nobis ex sancta hac Cõmunionẽ colligendus est, qui est nos spiritaliter cum Christo vnire, & in eum nos mutare & transformare. Hoc est, vt nos, quo ad vitã & mores, similes reddamus, humiles vt Christus, patientes vt Christus obediẽtes vt Christus, castos & pauperes vt Christus. Idq;